

# BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické  
v Praze-Braníku

XXX. ročník

číslo 1/leden 2024



# VÍTEJTE!

## PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

<b>Neděle</b>	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
<b>Pondělí</b>	18.00	křesťanství (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
<b>Úterý</b>	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
<b>Středa</b>	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
<b>Pátek</b>	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.00	mládež
<b>Sobota</b>	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

**DALŠÍ INFORMACE** na předposlední straně časopisu

---

## Obsah

---

<b>Editorial</b> .....	3	<b>Novoroční</b> .....	14
<b>Staršovstvo</b>		(zamyšlení Pavla Siváka)	
Zápis ze schůze 8. 1. 2024 .....	3	<b>Obtížení slávou poprvé</b> .....	16
<b>Křest</b> .....	4	Esej na pokračování	
Vítáme Alenu Čalkovou		Váha slávy (část první – vypočítavost a spravedlivá odměna)	
<b>Branka do nového roku</b> .....	5	<b>Pozvánka na koncert</b> .....	18
<b>Cesta stoupá výš</b> .....	6	<b>Kontaktní informace, tiráž</b> .....	19
<b>Tip na postní aktivitu</b> .....	8		
<b>Cestování časem</b> .....	8		
za královskou moudrostí			
(vánoční hra + mnoho fotografií)			
<b>Vzpomínka a modlitba</b> .....	13		
(k tragické události na FF UK)			

# EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

vítám vás u lednové Brány a v roce 2024! Nemám ve zvyku, dávat si novo-roční předsevzetí a zvláště teď si na sebe ani velké nároky klást nechci. Momentálně je pro mě úspěch dobře prospaná noc, den bez velkého pláče nebo napsaný editorial. ☺

Ale aspoň jsem se ohlédla za uplynulým rokem. S velkou vděčností za všechno, co jsme jako rodina prožili a prožíváme.

Co se týče Brány, už je to rok, co jsme najeli na modernější proces, kdy články shromažďujeme na sdíleném disku, kde probíhají korektury a veškeré další kroky přípravy. Začátkem loňského roku to bylo náročnější, protože více členů redakce nemělo se sdílenými dokumenty žádné zkušenosti, ale vše si hezky sedlo a já bych chtěla celé redakci poděkovat za dobrou práci a komunikaci v uplynulém roce. Doufám, že nám to tak hezky půjde i v tom letošním!

Také děkujeme všem přispěvovatelům za zajímavé články, ať už poslané čistě z vlastní vůle nebo třeba po mírném nátlaku Jarky Pecharové. ☺ Chtěla bych vás povzbudit k další tvorbě, mezi členy sboru máme mnoho nadaných spisovatelů, tak se neváhejte o svá dílka podělit!

I v aktuální Bráně se ohlížíme. Ve formě fotek a článku za vydařenou vánoční hrou, ale také za tragickými událostmi na filozofické fakultě, které se některých z nás bohužel poměrně blízce týkají. Vzpomínejme a modleme se.

Novinkou čísla je esej na pokračování, kterou z originálu přeložila Běta Slabá (autorem samozřejmě není nikdo jiný, než C. S. Lewis).

Přeji vám všem hodně Božího požehnání v roce 2024!

*Eva Friedrichová*

# STARŠOVSTVO

## Zápis ze schůze (8. 1. 2024)

Osmého ledna se sešlo staršovstvo na pravidelné schůzi, tentokrát v nepravidelném termínu, protože jsme setkání posunuli o týden z důvodu, že první pondělí

v měsíci vycházelo na Nový rok. A také jsme se sešli na nepravidelném místě, protože Even byl obsazen, takže jsme si v prochladlé apsidě připomněli staré časy.

Přítomní: J. F. Pechar, M. Procházková, I. Jungwirthová, J. Stralczyňská, D. Slabý, L. Drápal, T. Plhák, L. Kolář, M. Mazná, J. J. Zvánovec, T. Bedrník, T. Friedrich (online), L. Holá (online)

Po duchovním úvodu Ivky Jungwirthové na téma Otevírání cesty naděje (zamyšlení z Taizé) jsme vzali na vědomí změny v členech sboru i o křtu dvou nových sester (12. 11. Lucie Pánková Brožová a 31. 12. Alena Helena Čálková). Vzhledem k dobrému stavu sborových financí jsme byli schopni snížit zadlužení za rekonstrukci o milion korun a zbývá doplatit poslední milion.

Projednávali jsme i úklid kostela, kde jsme odhlasovali navýšení odměny za úklid, protože je dělán dobře a již delší dobu jsme částku nevalorizovali. Při této příležitosti se objevily stížnosti, že se stává, že krátce po úklidu kostela proběhne akce, kde po sobě účastníci neuklidí. Pak to působí dojmem, že není úklid prováděn dobře. Apelujeme v této záležitosti na všechny, kteří prostory kostela a Evenu používají, aby se snažili o udržování pořádku. A jak praví klasik, objekt opouštěli alepoň stejně dobře uklizený, jako jej sami při svém příchodu našli.

Zbytek schůze jsme se věnovali přípravě na otevřenou schůzi staršovstva naplánovanou na neděli 28. 1. po bohoslužbě. Zakončeno modlitbou Páně.

*zapsal Lubor Kolář*

## KŘEST



Dne 31. 12. byla pokřtěna  
Alena Čálková.

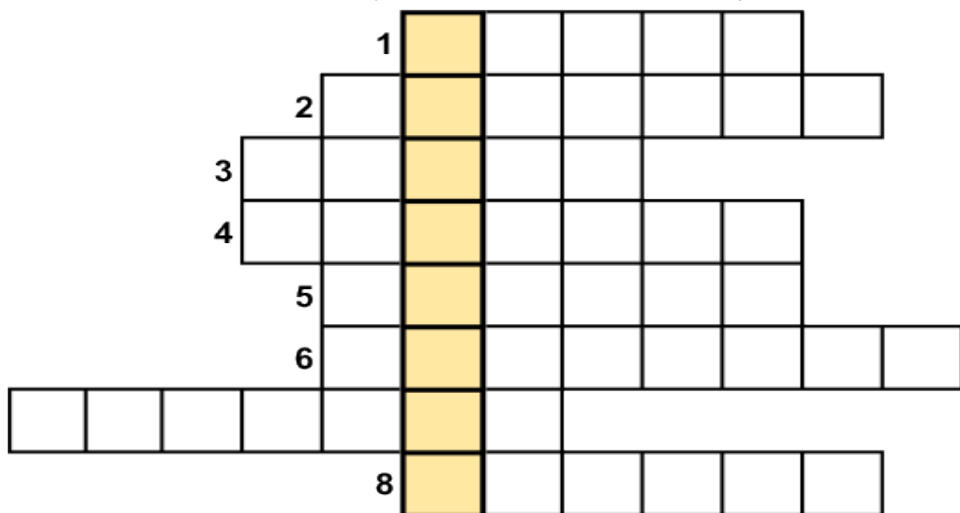
Vítáme ji ve sboru a vyprošujeme  
mnoho Božího požehnání!

# BRANKA DO NOVÉHO ROKU

Moji milí příznivci Branky, nedělky a doplňovaček i náhodní čtenáři této rubriky, závěr kalendářního roku se v nedělní škole zcela nepřekvapivě točil kolem záležitostí početí a narození Pána Ježíše. Na zopakování a pro zábavu tu pro vás mám jednoduchou doplňovačku. Když ji vylustíte, dozvíte se, co se dozvěděli mudrci od jeruzalémských znalců zákona, když se zajímali o to, kde najdou nově narozeného krále:

*A ty, Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude \_\_\_\_\_ (tajenka) mého lidu, Izraele. Je to vlastně pro panovníka docela překvapivá role, nemyslíte?*

Napište na správná místa vynechaná slova a dozvíte se tajenku.

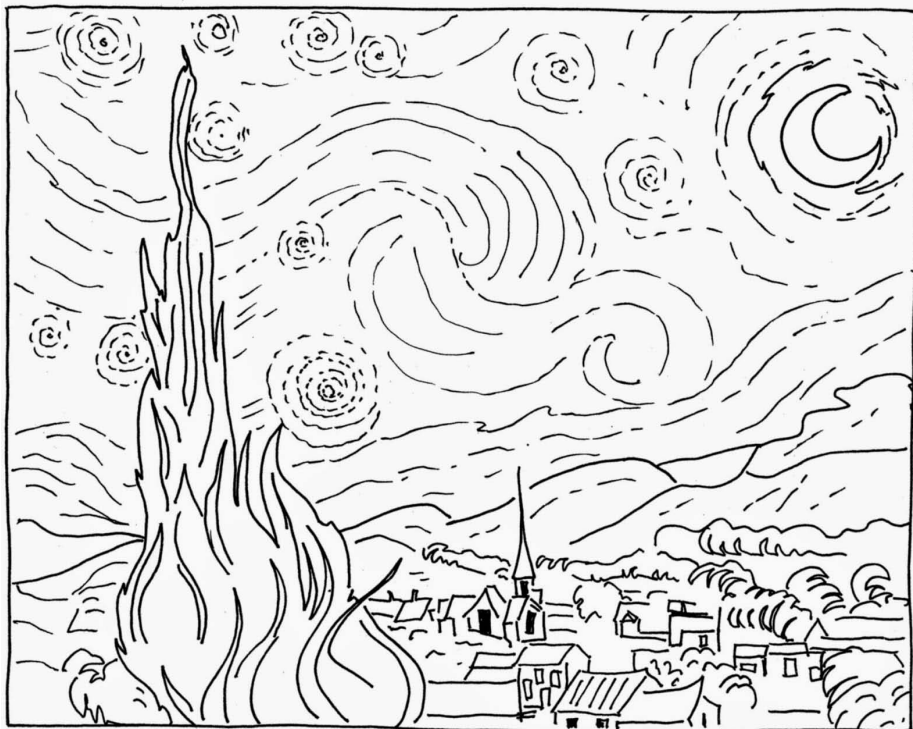


**Lukáš 1,26–27:** Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl \_\_\_\_\_ (2) poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje \_\_\_\_\_ (7), k \_\_\_\_\_ (1) zasnoubené muži jménem \_\_\_\_\_ (3), z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria.

**Matouš 1,20:** Ale když pojal ten úmysl (propustit ji potají), hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se \_\_\_\_\_ (6) Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“

**Matouš 2,1–2:** Když se narodil Ježíš v judském \_\_\_\_\_ (4) za dnů krále Heroda, hle, \_\_\_\_\_ (8) od \_\_\_\_\_ (5) se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

Navrch přidávám ještě omalovánku. Je nakreslena podle slavného obrazu „Hvězdná noc“. Zná někdo z vás starších jeho autora?



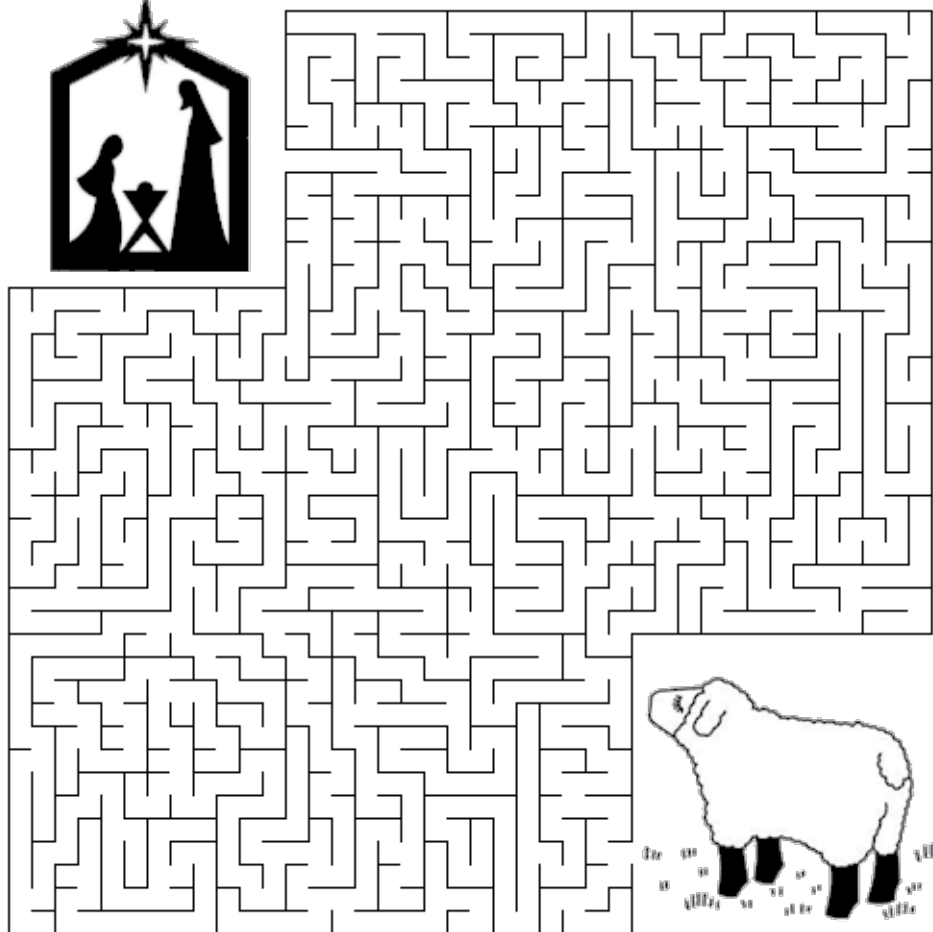
## CESTA STOUPÁ VÝŠ

Být jedním z vedoucích v nedělní škole není vždycky snadné. (Koneckonců takový už je život, těžký a složitý, jak říkával známý americký psycholog Scott Peck.) Ale vždycky se radovat je jedním z důležitých úkolů křesťana, a tak jsem vděčná za všechny ty chvíle, kdy radost přichází bez úsilí a boje, kdy člověka téměř zaskočí a znenadání zaplaví. A právě díky dětem a skrze ně se to stává často. Pravidelně mě dojíká dětský zpěv při rodinných bohoslužbách, zejména zazní-li některá z písní bratra faráře Ludka Rejchrt. Jsem v Braníku sice už pěknou řádku let, ale mnohé z jeho písní jsou pro mě ještě neznámé. Třeba právě ta, co zazněla při rodinných bohoslužbách v lednu – „Noční tmou stáda jdou“. Je skvělá! „Velký vůz, Jižní kříž nám plane nad hlavou“ – jak geniálně úsporně spojuje těchto pár slov celý svět, obyvatele severní i jižní polokoule, do jediného zástupu svědků. (Pravda, vnucuje se štouravá otázka, zda je za použitím právě takových dvou souhvězdí,

kteřá ze Země nikdy nemůžeme na obloze vidět spolu, opravdu skryta autorova genialita, či jeho neznalost astronomie. Ale nechme zlé jazyky mlčet a uijme si tu krásu.) Prolnutí motivu pastýřského s motivem tříkrálovým, stáda jdoucí za hvězdami k betlémské stáji („té dřavé“), to je také geniální. Ovce, které jsou zároveň mudrci. Ovce, to v biblických podobenstvích není tupé, hloupé zvíře. Ovce bez pastýře může být ztracená, ale přijde-li pastýř k ní, pozná ho a jde za ním, byť vlastně neví, kam přesně ji vede. Tak jako mudrci následovali hvězdu. A to je právě náš úkol. Jdeme neznámo kam, a přece se vracíme domů. Jediné, co musíme udělat, je nechat se vést tím pravým Pastýřem, Beránkem a Králem.

*Alžběta Slabá*

(Jako přídavek obrázek nejen pro děti.)



# TIP NA POSTNÍ AKTIVITU

Ve středu 14. února začíná postní období. Pokud přemýšlíte, jak tento čas využít, nabízím malý nápad.

V době, kdy média věnují mnoho pozornosti katastrofám, neštěstí a zlu, můžeme zkusit přispět naopak pozitivními zprávami. Například: sepsat program „křesťanství“ od března do června a požádat v blízké pobočce knihovny o její vyvěšení, přispět na facebookové stránky do „maminkovské“ či jiné diskuzní skupiny informacemi o táborech našeho sboru, poslat České televizi či vaší oblíbené rozhlasové stanici děkovaný mail za křesťanské pořady...

Možná sami znáte další cesty, které vedou k lepšímu obrazu církve, povzbuzení k duchovnímu růstu a vůbec prostě k dobru. Jestli média přispěvek otisknou či instituce odpovědí, samozřejmě není jisté. Ale za pokus to určitě stojí. ☺

*Lenka Pecharová*

# CESTOVÁNÍ ČASEM ZA KRÁLOVSKOU MOUDROSTÍ

Narodil se Kristus Pán, veselme se! Z růže květek vykvet nám, radujme se!... zpívali jsme si, když jsme se v neděli vpoledvečer vraceli z kostela v pražském Braníku, toho dřevěného evangelického pod branickou skálou. Každý rok tam děti nacvičí a zahrají originální vánoční hru; v kostýmech, s měnící se scénou, písněmi a hudbou. Bylo tomu tak i letos. Potěšit se jejich vystoupením se stalo pravidelným vánočním zážitkem nejen pro věřící, ale i pro mnohé hosty.

Narodil se Kristus Pán jsme si také broukali při konci televizního přenosu pohřbu českého patriota a mecenáše Karla Schwarzenberga. V chrámu sv. Víta to na přání knížete Schwarzenberga byla poslední závěrečná píseň slavnostního obřadu.

Hra Ester Brandejsové Cestování časem za královskou moudrostí začíná scénou nazvanou Virus Diabolus. V programu se píše: „Ocitáme se v budoucnosti, v roce 2123 v Institutu planetárního řízení s vědci a členy vládnoucí Planetární rady. Lidé už zapomněli, co jsou Vánoce, a Bůh je podle oficiálních zdrojů jen zastaralý historický koncept. Univerzální mozek lidstva založený na umělé inteligenci, který dosud dobře sloužil, se nyní pod vlivem zákeřného viru rozhodl svévolně ovládnout planetu Zemi. Bude ještě možné lidstvo zachránit? Kdosi vědce ujistí, že ano, pokud najdou královskou moudrost...“





Hledání moudrosti, natož královské, je tak zapeklitá věc, že jeden neví, kde začít. Vědci se nejdříve „červí dírou“ dostanou do paleolitu (starší doby kamenné), poté k posvěcení prvního Hospodinova chrámu v Jeruzalémě, kde se potkají s králem Šalomounem a královnou ze Sáby. Následuje scéna Zastavení u studny, té pověstné nevyčerpatelné „studně nepřevážené všech božských milostí“.

Ani doktorka Hopsová, ani profesor Akurát z Planetární rady opravdovou královskou moudrost nenašli, až když narazili na tři moudré krále – Kašpara, Melichara a Baltazara, s nimiž „se dostanou do Betléma, kde se právě narodil chlapec jménem Ježíš. To, co se o něm od anděla dozvědí, jim přinese poznání a radost, že jsou konečně u cíle a mají odpověď na to, jak porazit Virus Diabolus.“ Jak se jim to nakonec podaří, popíše závěrečná píseň o Královi králů Vánoční čas běží...

Všechny jednotlivé scény byly dětským souborem ukončeny originální písní – Moudrost hned se neukáže, Písnička o jeskynních ženách, Rapovka o nevyčerpatelné studni a Vánoční čas běží...

Není obvyklé, aby 27 dětí ve věku 4–16 dokázalo s chutí nacvičit a s velkým zaujetím prezentovat takto novodobě pojatou vánoční zvěst o narození Ježíše Krista, nositele „královské moudrosti“. Jistě pomohly radostné písně za doprovodu hudebního ansámblu a rodinná atmosféra, kterou nenarušila ani nedávná generální rekonstrukce celého kostelíka.

Dirigentka Rut Nývltová při poklonách připomněla dobu totality, kdy by uvedení písně Narodil se Kristus Pán na programu neprošlo cenzurou. Ovšem







stalo se, že byla přidána na závěr koncertu v pražském Obecním domě, publikum vstalo, a aby se neztrapnili, povstali i přítomní straničtí papaláši. A cizinci se pak ptali, jestli je to československá národní hymna, když při ní lidé vstávají.

Dnes jsou podobná vystoupení, jako bylo v branickém kostelíku, samozřejmým potvrzením svobody, kterou jsme před 34 roky získali zpět. Dokážeme poznat a odvrátit hrozby její možné ztráty? Jak nás pohled do historie opakovaně přesvědčuje, svoboda nikdy není definitivně zajištěna, je nutné ji bránit a ty nejmenší náznaky svobodě nepřátelských idejí, zahalených do dočasného materiálního blahobytu, včas rozeznat a v zárodku potlačit.

*Petr Bísek*

vyšlo v MfD 19. 12. 2023

## VZPOMÍNKA A MODLITBA

My všichni, kdo patříme k Filozofické fakultě UK, jsme stále těžce zasaženi masovou vraždou, která se tam před Vánoci odehrála. Střelec zabíjel právě na našem čtvrtém patře, a dokonce v mé pracovně, kde jsem shodou okolností nebyl, ale kde právě probíhal seminář. Zemřeli dva kolegové, které jsem potkával na chodbě, osm studujících češtiny pro neslyšící a také čtyři naši. Všechny jsem znal. Jedna z nich byla členkou ČCE v Roztokách.

Úžasná byla však vlna solidarity a pomoci, kterou jsme prožívali a prožíváme. Zvláště mě dojala ekumenická bohoslužba na Vinohradech, kde byl poprvé rabín a také kantor, který zazpíval hebrejskou píseň.

Je čas smutku a truchlení. My učitelé na Fildě procházíme školením psychologů a dalších odborníků a budeme studentkám a studentům nabízet osobní i skupinová setkání a doprovázení. Snad většina z nich trauma překoná. Ale je třeba připomenout, že těžké, ba mnohem těžší chvíle prožívají lidé na Ukrajině a v Izraeli, kde denně umírají nevinní.

Prosím, sestry a bratři, abyste na všechny pamatovali v modlitbě. Berme to jako zkoušku. Budeme-li mít důvěru, víru i naději, můžeme v ní obstát.

*Jiří Holý*

# NOVOROČNÍ

Už několik let si nedávám žádná předsevzetí, poněvadž vím, že je sám nikdy nebudu s to dodržet.

Tuhle mi ale při poobědním rozhovoru v Přerově švagr Marek řekl: „To jsem nevěděl, že jsi evangelikální.“ Pravda, drobet mne to zarazilo a na chvílku jsem nevěděl, jestli tomu mám rozumět jako komplimentu nebo... Hlavou mi v tu chvíli běžely obrazy všech shromáždění evangelikálních církví, kterých jsem se jako mladý kdy zúčastnil a které mi tehdy dodávaly sílu.

Dnes už tomu je ale jinak. Vzpomínám si na jedno černilovské kázání, v němž na samém konci kazatel pronesl takovou drobnou poznámku. Poznámku, kterou by běžný posluchač nedělních (nudných) bohoslužeb snadno přeslechl. Že totiž my posluchači nedělních bohoslužeb jsme děravé nádoby, jimiž neustále protéká Boží milost. Chvíli po tomto nudném a pro mne příliš zdouhavém kázání se mi po těch slovech o děravém kýblu vybavila písnička „Lojza a Líza“ od Fešáků.

Bylo to vlastně úplně poprvé v životě, kdy jsem začal sám a vědomě komunikovat se svým Bohem.

Nerozuměl jsem tomu a tak jsem se ho ptal, co a jak mám udělat, abych nebyl tím Lojzou.

Žádná evangelikální „shromka“, nýbrž právě tato písnička a obyčejné světské filmy, pohádky a knihy to byly, které mi daly odpověď na moje otázky Bohu. Ale i na biblické texty, jímž jsem do té doby nerozuměl.

Většina z nás má Štědrý den spojený s dárky. Většina lidí se před oním dnem honí, shánějí je a předhánějí se v tom, aby dali ten nejdražší.

Tatínek se mne těsně před mým odjezdem do Brna ptal, jestli bych měl zájem o komentář k biblické starozákonní knize Kazatel. Jen na chvíli jsem byl v rozpacích, proč zrovna Kazatel. Ale až doma v Praze mi to, jak se říká, „docvaklo“. To, když jsem se díval na plyšového zpívajícího špačka, denní čtení a knížku „Necessarium“ – abyste dobře rozuměli „Nezbytné“. Je to, jako když se něčemu snažíte porozumět, a ono ne a ne. A najednou „cvak“ a vy bezpečně víte, co tato symbolika má znamenat. Jedny Vánoce jsem dostal křesťanské vtipy a teď? Po úspěšných zkouškách na laického kazatele „Necessarium“, čtení na každý den a zpívajícího plyšového špačka. Zvláštní, opravdu zvláštní je ta řeč, kterou můžeme slyšet v oné symbolice. Tedy pokud ji samozřejmě jako symboliku chápeme.

Nemám, opravdu nemám rád jakékoli paušalizování životních prožitků spojené s Božím zásahem. Ale po tom, co jsem ve svém životě, ale i nad knihou „Chatrč“ od Paula Younga prožil, asi nejspíš jsem, Marku, drobet evangelikálního smýšlení. A kdo by nebyl, když v knížce „Chatrč“ čte Mackův rozhovor s Ježíšem.

Když se na stránkách [sitviry.cz](https://sitviry.cz)\* dozví, kdo to vlastně Ježíš je. On to vlastně věděl, vlastně mu to z Janova prologu bylo dáno poznat, ale při tom čtení ho už vnímá drobet jinak. Prof. Heller o něm napsal knížku „Bůh sestupující“.

Vánoce jsou jistě časem radosti. Vždyť to přece zpíváme „Čas radosti veselosti“. Pak ale přijde něco, co nikdo nečekal. I přes zvěst pastýřů, že se v Betlémě narodil Spasitel, tamní ženy se nedají utěšit, protože pláčí nad ztrátou svých dětí, stejně jako Ráchel v Ráma, neboť jich už není. (Mt 2,18)

A pro mnohé byly letošní Vánoce také tak smutné. Právě tak to na mne dnes dýchlo, když jsem se na náměstí Jana Palacha vypravil zapálit svíčku. Něco jako by mi už delší dobu říkalo: „Běž tam, zapal svíčku a pokloň se.“ Šel jsem tam. Zapálil svíčku, položil tři kamínky a poklonil se. Najednou všechen hluk tramvajů a lidí kolem utichl. V tu chvíli jsem si, jako už pokolikáté, uvědomil, že to nejcennější není pod stromečkem, ale to, koho nosíme v srdci. Nevím proč, ale mně se po návratu z náměstí Jana Palacha vybavily hned dvě věci. Tou první byla pro mnohé z vás banální písnička Pavla Dobeše „Něco o lásce“ a tou druhou zamyšlení hudebníka a zpěváka Pavlici nad slovy apoštola Pavla z 1K 13,13: „Nyní pak zůstává víra, naděje, láska, to tré, ale největší z nich jestiť láska.“ (Bible kralická)

Co když se ale, po nedávných událostech, víra s láskou najednou vytratí? Co když už nám nezbylo nic jiného, než oči pro pláč a beznaděj? Pak je tu, podle Pavlici, ještě naděje! Naděje, která nás nese. Naděje, která je hnacím motorem, že jsme pevně v Božích rukou! Naděje, že on nám pomůže obnovit tu naši ztracenou víru s láskou. Láskou, která jak v ženách, tak i v mužích podle Pavla Dobeše způsobuje to, že papuče letí pod pohovku, že navzdor červené nákupní tašky padají na vozovku. Anebo že o Vánocích člověk dostane od své bývalé manželky SMS ve znění „To je jasný, jsi náš a máme Tě rádi.“

To je ta pravá síla lásky. To je to, co jsem před léty slyšel. Neboj se, já o Tobě vím.

Blíží se Silvestr a s ním i Nový rok.

Proto vás všechny prosím, abyste mi odpustili, cokoliv máte proti mně, neboť i já před svým Bohem prosím „jakož i já odpouštím svým viníkům“.

*Pavel Sivák*



\*) <https://sitviry.cz/baptiste/video-pavel-hosek-duchovni-doprovazeni/>

# OBTÍŽENÍ SLÁVOU POPRVÉ – ESEJ NA POKRAČOVÁNÍ

*Kázání C. S. Lewise uvedené níže původně zaznělo v Church of St Mary the Virgin 8. června 1942 a bylo knižně vydáno pod názvem The Weight of Glory. S básní a chvěním a plna bezmezných úcty k autorovi s rozpaky nabízím svůj překlad.*

## Váha slávy (část první – vypočítavost a spravedlivá odměna)

Kdybyste se dnes zeptali dvaceti slušných lidí, co pokládají za největší ctnost, devatenáct z nich by uvedlo nesobeckost. Ale kdybyste se takto dotázali kteréhokoliv z velikých křesťanů minulosti, odpověděl by láska. Vidíte, co se stalo? Kladný výraz byl nahrazen výrazem záporným, a to je změna významnější než jen lingvistická. Ideál „nebýt sobec“ vyvolává dojem, že naším prvořadým úkolem není zajistit druhým dobré věci, ale být schopni sami se obejít bez nich. Jako kdyby naše zdrženlivost – ne štěstí druhých – byla tím rozhodujícím. Nemyslím si, že křesťanská láska vypadá takhle. Nový zákon na mnoha místech mluví o sebezapření, nikdy však není sebezapření konečným cílem. Jsme vyzváni zapřít sami sebe a nést svůj kříž, abychom mohli následovat Krista. A skoro každý popis toho, co nás nakonec čeká, pokud tak uděláme, probouzí naši touhu. Čhá-li v moderních myslích představa, že je špatně toužit po vlastním dobru a doufat v potěšení, které nám přinese, vloudila se tam podle mě od Kanta a stoiků a není součástí křesťanské víry. Koneckonců, vezmeme-li v potaz, jak závatné odměny jsou nám v evangeliích bez uzardění zaslíbeny, zdá se, že náš Pán nepovažuje lidské touhy za příliš silné, ale za příliš slabé. Jsme polovičatá stvoření, opíjíme se alkoholem, sexem a ctižádostmi, a přitom se nám nabízí nekonečná blaženost. Jsme jako natvrdlé dítě, které má možnost jet na prázdniny k moři, ale chce raději dál dělat bábovky z bláta na ubohém dvorku, protože si neumí představit, o co přichází. Necháme se potěšit přespříliš snadno.

Nevěřící nás mohou kvůli zaslíbeným odměnám podezírat, že následujeme Krista jen ze ziskných důvodů. Tím se nesmíme nechat znejistit. Jsou různé druhy odměn. Existuje odměna, která nemá žádnou přirozenou souvislost s tím, co děláte, abyste jí dosáhli, a neodpovídá touhám, které s tím přirozeně



souvisí. Peníze nejsou přirozenou odměnou lásky, proto nazveme vypočítavým muže, který se žení pro peníze. Ale manželství je pro zamilované přirozenou odměnou a stěží je budeme považovat za vypočítavé kvůli tomu, že se chtějí vzít. Generál, který si chce dobrým bojem zajistit šlechtický titul, je vypočítavý, ne však generál, který bojuje dobře, aby zvítězil. Vítězství je spravedlivou odměnou za dobrý boj a manželství je spravedlivou odměnou za lásku. Pravé odměny nejsou jen tak přišpendleny k činnosti, za niž je dostáváme. Jsou završením a plností činnosti samé. A je tu ještě třetí, složitější případ. Potěšení z řecké poezie je zcela jistě spravedlivou, nikoliv vypočítavou odměnou za znalost řečtiny. Ale to mohou z vlastní zkušenosti potvrdit jen ti, kdo jsou dostatečně na výši, aby takového požitku byli schopni. Milenci se mohou těšit na manželství a generál na vítězství, ale školák, který začíná s řeckou gramatikou, se nemůže těšit na to, až jako dospělý bude číst Sofokla. Nejdřív se bude učit, aby dostal dobré známky, aby se vyhnul trestu, nebo aby potěšil rodiče; v nejlepším případě protože doufá v budoucí dobro, které si zatím neumí ani představit, natož po něm toužit. Jeho postoj tedy nese určité známky vypočítavosti. Odměna, kterou dostane, bude přirozená a spravedlivá, to on ale nepozná, dokud jí nedosáhne. Samozřejmě, že ji bude získávat postupně, do pusté dřiny se bude vkrádat potěšení tak pozvolna, že nebude možné označit den ani hodinu, kdy to první skončilo a to druhé začalo. A jak se k pravé odměně blíží, získává schopnost po ní toužit pro ni samou, takže tato schopnost toužit je sama o sobě předběžnou odměnou.

Křesťan je ve vztahu k nebi v podobné situaci jako zmíněný školák. Ti, kdo již dosáhli věčného života hledíce na Boha, nepochybně velmi dobře vědí, že nebyli jen podplaceni, ale završili a naplnili své pozemské uřednictví. My, kteří jsme ještě na cestě, to nemůžeme vědět stejně jako oni. Nemůžeme to ani začít poznávat jinak než tak, že prostě budeme poslušni a první odměnu za svou poslušnost budeme nacházet v rostoucí schopnosti toužit po odměně nejvyšší. A jak naše touha poroste, strach, že jednáme vypočítavě, se bude úměrně tomu menšit, až zcela odumře, a my uvidíme, jak nesmyslný byl. Ale to se nestane, aspoň většině z nás, ze dne na den. Poezie nahradí gramatiku, evangelium nastoupí na místo zákona a touha přetvoří poslušnost tak pozvolna, jako příliv nadzvedává loď uvízlou na pobřeží.

...

*(pokračování příště)*

*Alžběta Slabá*

# POZVÁNKA NA KONCERT

Zveme vás na benefiční koncert, na jehož organizaci se podílí členka našeho sboru Jana Škubalová.

Proběhne 28. 1. v 18.00 v klubu Salsita (Štefánikova 25, Praha 5 – Smíchov).

Říká se, že hudba léčí. Bereme toto úsloví doslovně a snažíme se hudbou pomáhat tam, kde se pomoci obvykle nedostává. Stejně jako vloni tedy vstupujeme ve spolupráci se společností Salsita s.r.o. do nového roku benefičním koncertem. Tentokrát jsme navázali spolupráci s organizací SIRIRI o.p.s., která intenzivně pomáhá ve Středoafrické republice. Více se dočtete na webu siriri.org.

Celé vybrané vstupné bude věnováno organizaci SIRIRI o.p.s. na podporu dialyzačního centra v Bangui, vedeného lékařem Cédricem Ouaneckonem, který se možná koncertu osobně zúčastní, pokud mu to povinnosti dovolí.

V průběhu koncertu bude rovněž uvedena premiéra krátkého dokumentárního filmu Léčba i naděje v srdci Afriky o tomto lékaři. Večerem vás provedou Jana Trojanová a Milan Lukáš Šnajdr.

**Club Salsita**

Štefánikova 25, Praha 5 - Smíchov

**28/1/2024**

**18.00**



Benefit Concert for SIRIRI

# BENEFIČNÍ KONCERT PRO SIRIRI



Vstupenky v předprodeji na našem webu  
a hodinu před koncertem na místě.  
Tickets available in advance on our website  
and one hour before the concert at the venue.

[www.liedercompany.cz](http://www.liedercompany.cz)  

**Irena TROUPOVÁ**  
soprán

**Jana HROCHOVÁ**  
mezzosoprán

**Roman JANÁL**  
baryton

**Vojtěch ŠEMBERA**  
baryton

**Bohumír STEHLÍK**  
klavír

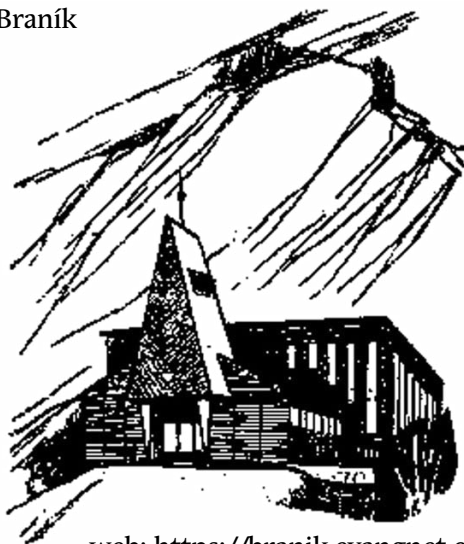
# KONTAKTNÍ INFORMACE

**ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA**  
po předchozí domluvě

**SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ**  
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník  
Telefon: 739 244 833, 244 461 037  
E-mail: [branik@evangnet.cz](mailto:branik@evangnet.cz)

**ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010**  
Variabilní symboly:  
111 křesťanská služba  
222 salár  
333 dar  
444 Jeronýmova jednota  
555 nepálský student  
888 rekonstrukce kostela  
999 úpravy sálku a zahrady pro děti

**PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM**  
na 2. straně časopisu



web: <https://branik.evangnet.cz>

## BRÁNA

*měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník*  
XXX. ročník, číslo 1/leden 2024  
*Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.*

**Redakce:** Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.

**Sazba:** Miloš F. Pechar, [kesolim@seznam.cz](mailto:kesolim@seznam.cz).

**Korektury:** David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.

**Archiv časopisu:** <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>.

Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.

**Příspěvky** posílejte e-mailem: [branicka-brana@evangnet.cz](mailto:branicka-brana@evangnet.cz).

*Autorům děkujeme za články i fotografie.*



Moudrost hned se neukáže,  
moudrost nejistou řečí,  
které mocná blavna káže,  
boj, kdo ho předěl.

Moudrost hned se neukáže  
moudrost nejistou řečí,  
které mocná blavna káže,  
boj, kdo ho předěl.